

عنوان مقاله:

تاثیر ژنوتیپ و محیط کشت در کالوس زایی بساک سویا (Glycine max)

محل انتشار:

سومین سمینار بین المللی دانه های روغنی و روغنهای خوراکی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مریم حسن پوررادی - مرکز تحقیقات کاربردی شمال شرکت توسعه کشت دانه های روغنی

علی زمان میرآبادی - مرکز تحقیقات کاربردی شمال شرکت توسعه کشت دانه های روغنی

مهتاب صمدی - مرکز تحقیقات کاربردی شمال شرکت توسعه کشت دانه های روغنی

افشین اسماعیلی فر - گروه گیاه پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه تاثیر ژنوتیپ و نوع محیط کشت در میزان کالوس زایی سویا، بساکهای دو رقم بینوئل (دیررس) و یک لاین برزیلی (متوسط رس) سویا Glycine max روی چهار محیط کشت B5 تقویت شده با سطوح متفاوتی از هورمون ها کشت داده شد و به همه محیط های کشت 90 gl-1 ساکارز، 7.0 gl-1 آگار اضافه گردید. پس از 40 روز از زمان کشت کالوس ها شمرده شدند. نتایج نشان داد تفاوت های معنی داری در پاسخ به ژنوتیپها و محیط کشت برای شروع کالوس زایی و ماندگاری کالوس بعد از رشد وجود دارد. ولی در اثر متقابل بین محیط کشت و ژنوتیپ اختلاف معنی داری مشاهده نگردید نتایج آزمون مقایسه میانگین به روش دانکن نشان داد که محیط کشت 5B غنی شده با 2,4-D, BA, محیط 5B دیگر محتوی BA و NAA، Kinetin از نظر آماری در یک گروه قرار گرفتند و بهترین پاسخ را برای تشکیل کالوس داشتند همچنین ژنوتیپ بینوئل برای آندروژنیز پاسخ بهتری نسبت به لاین برزیلی داشت

کلمات کلیدی:

کشت بساک، Glycine max، محیط کشت B5 و کالوس زایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/131697>

